

Arrest

nr. 260 888 van 20 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNES verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Gramsh (Albanië), was u in Albanië woonachtig in Vlorë en bent u in het bezit van de Albanese nationaliteit. Uw echtgenote verblijft momenteel samen met jullie twee zonen in Pylli i Sodes (Vlorë).

In april 2009 beging uw neef L. (...) Arion (O.V.X) een dubbele moord. In een dronken bui en ruzie doodde hij toen zijn vader en een vriend van hem. Hij verwondde toen tevens zijn neef Jovan La. (...) en zijn eigen moeder L. (...) Sofie. Voor deze moorden werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van veertien jaar. Sinds deze moord is uw familie - in het bijzonder uw neef Arion en zijn naaste familie - in een bloedwraak (gjakmarrja) verwickeld met de familie van die vriend. U kent evenwel de naam niet van

deze vriend die hij doodde of zijn familie. U leefde als voorzorgsmaatregel weliswaar één maand na deze gebeurtenis opgesloten in uw woning, maar kende persoonlijk geen problemen door deze bloedwraak en werd hierin ook op geen enkel ogenblik geïsoleerd. U was hierna ook niet langer door deze bloedwraak beperkt in uw bewegingsvrijheid. Wel werd de broer van Arion, L. (...) Dhionis (O.V. X) voor zijn komst naar België - hij is nu vijf à zes jaar hier - in zijn been geschoten in Vlorë. U heeft hierover evenwel geen verdere details, maar weet dat hij na deze gebeurtenis naar België is gekomen. Op 23 november 2019 werd u opgebeld door uw neef Arion, dat hij die dag zou vrijgelaten worden uit de gevangenis. Hij vroeg u hem te komen ophalen. U bracht die dag uw echtgenote en zoon naar uw schoonouders en begaf zich naar de gevangenis om Arion op te halen. Jullie gingen daarna samen naar uw woning in Vlorë. Arion wou even bij u blijven logeren, ondertussen een paspoort aanvragen en daarna naar het buitenland vertrekken. De volgende dag gingen jullie langs bij de politie van Vlorë waar Arion een document van zijn vrijlating diende af te geven. Vervolgens zijn jullie rond 25 of 26 november 2019 voor Arion een paspoort gaan aanvragen bij hetzelfde politiekantoor in Vlorë. Op 11 december 2019 gingen jullie dit paspoort te voet gaan afhalen bij de politie in het centrum van Vlorë, toen jullie op terugweg naar uw woning, in een klein straatje dichtbij uw woning door een wagen werden onderschept. Er zaten twee onbekende personen in deze wagen en aan de passagierszijde stapte één van hen uit met een wapen in de hand. Hierop zijn jullie te voet weggevlucht naar een leegstaand gebouw in aanbouw in de buurt, waar jullie zich één uur verstopten. Van daaruit gingen jullie direct naar een reisbureau in Vlorë om een vliegtuigticket voor België te kopen. Uit schrik besloten jullie immers beiden onmiddellijk het land te verlaten. Aangezien u uw neef geholpen hebt, vreest ook u problemen met deze familie waarmee uw neef in bloedwraak ligt. Jullie vermoeden ook dat deze familie achter deze gebeurtenis zaten. Jullie lieten na de politie hierover in te lichten, want hadden geen vertrouwen in de politie. Van uw neef vernam u immers dat deze familie kennissen/familieleden heeft bij de politie van Vlorë. Zij moeten hen toen over jullie doen en laten ingelicht hebben. U ging in die periode immers drie keer met uw neef naar hetzelfde politiekantoor - één keer om het document van vrijlating af te geven en twee keer voor het paspoort. Jullie vertrokken nog diezelfde dag naar Tirana waar jullie één nacht op hotel verbleven. De volgende dag, op 12 december 2019, verlieten u en uw neef Arion een eerste keer Albanië. Jullie namen toen het vliegtuig van Tirana (Rinas) naar België. Jullie werden bij aankomst vastgehouden op de luchthaven van Zaventem en dienden daar samen op 16 december 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 18 december 2019 werden beide verzoeken afgesloten nadat jullie verklaarden afstand te doen van jullie verzoek. Jullie werden hierop op 20 december 2019 naar Albanië gerepatriëerd. Op 21 december 2019 ondernamen u en uw neef een nieuwe poging om Albanië te verlaten en via Montenegro naar België terug te keren. Jullie geraakten evenwel niet via de grenscontrole in Montenegro. Op 22 december 2019 keerden jullie terug naar Tirana. U vroeg vervolgens aan uw broer in Italië om voor jullie borg te staan zodat jullie met de boot van Vlorë naar Brindisi, Italië, konden reizen. Op 24 december 2019 verlieten u en Arion zo opnieuw Albanië. Uzelf werd evenwel niet doorgelaten in de haven van Vlorë, maar bij een tweede poging op 26 december 2019 geraakte ook u in Italië. Jullie reisden vervolgens via Italië en Frankrijk terug naar België. Op 28 december 2019 kwamen jullie opnieuw in België toe en op 17 januari 2020 dienden u en uw neef Arion hier in België een tweede verzoek om internationale bescherming in. Dit volgend verzoek werd op 19 februari 2020 omwille van formele redenen door het Commissariaat-generaal ontvankelijk bevonden. Uw neef L. (...) Arion keerde ondertussen terug naar Albanië. Uw tante L. (...) Sofie (O.V.X) en neven L. (...) Endri (O.V.X) en L. (...) Dhionis (O.V. X), respectievelijk de moeder en broers van L. (...) Arion, alsook de partner van L. (...) Dhionis, L. (...) Klavjola (O.V.8.042.498), verblijven momenteel in België.

Uw neef L. (...) Dhionis en diens echtgenote verzochten op 25 maart 2015 voor het eerst in België om internationale bescherming. Zij baseerden hun verzoek toen tevens op een bloedwraakconflict ingezet na de feiten gepleegd door L. (...) Arion in april 2009. In dit verzoek nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, omdat er bezwaarlijk gesproken kon worden van een bloedwraak (gjakmarrja) en omdat zij niet aannemelijk hadden gemaakt over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië te beschikken. Op 19 januari 2016 dienden zij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd op 25 mei 2016 integraal bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 1 augustus 2016 dienden zij een tweede verzoek om internationale bescherming in waarbij zij zich integraal beriepen op de motieven zoals uiteengezet tijdens hun eerste verzoek. Zij verklaarden opnieuw te vrezen door de families X. (...) en La. (...) vermoord te worden en dit in het kader van een bloedwraakconflict met beide families. Aangezien zij geen elementen aanbrachten die een ander licht konden werpen op de uitkomst van hun eerste verzoek, werd hun tweede verzoek op 31 augustus 2016 niet in overweging genomen door het Commissariaat-generaal. Hun beroep hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 3 november 2016 verworpen. Op 16 december 2016 dienden zij een derde verzoek in. Zij beriepen zich in het kader van hun derde verzoek nog steeds op de motieven

zoals uiteengezet in het kader van hun eerste verzoek en herhaalden de families X. (...) en La. (...) te vrezten. Dhionis voegde hieraan toe op 25 november 2014 door onbekenden op straat te zijn beschoten. Hij diende naar aanleiding hiervan geen klacht in bij de politie. Dit verzoek nam het Commissariaat-generaal op 6 januari 2017 niet in overweging, omdat hij zich louter beperkte tot een verwijzing naar asielmotieven die hij in het verleden had uiteengezet en omdat hij niet aangetoond had dat hij geen aanspraak kon maken op nationale bescherming. Naar aanleiding van de beschieting waarvan hij het slachtoffer werd, had hij immers geen klacht ingediend. Zijn beroep hiertegen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Intussen verliet ook zijn moeder Sofie L. (...) Albanië. Zijn broer Endri wilde samen met haar Albanië verlaten, maar werd op de luchthaven van Rinas tegengehouden. Op 9 maart 2018 verzocht Dhionis samen met zijn echtgenote een vierde keer om internationale bescherming. Zijn moeder diende diezelfde dag voor het eerst in België een verzoek om internationale bescherming in. Dhionis herhaalde andermaal in dit verzoek dat de families X. (...) en La. (...) nog steeds op bloedwraak belust zijn. Dit vernam hij via zijn tante, de zus van zijn moeder, die haar dit in november 2017 verteld had. Verder verwees Dhionis nog naar een incident in april 2018 in Tirana toen een jongen, die in een bloedvete was verwickeld, werd gedood en dit korte tijd nadat hij door de Zweedse autoriteiten naar Albanië werd teruggestuurd. Hieruit leidde hij af dat mensen die in een bloedvete verwickeld zijn in Albanië niet beschermd worden. Hij legde bijkomend tevens een aantal documenten neer. In het kader van dit verzoek werd op 2 mei 2018 door het Commissariaat-generaal een beslissing tot nietontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. Er werd immers vastgesteld dat hij zich wederom steunde op de motieven die hij naar aanleiding van eerdere verzoeken had uiteengezet en in het kader van dit vierde verzoek geen nieuwe elementen had aangehaald die deze eerdere beoordelingen kunnen wijzigen. Zijn beroep tegen deze beslissing werd op 6 december 2018 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Het verzoek van zijn moeder, die zich eveneens steunde op deze bloedwraakwestie met beide families werd op 2 mei 2018 door het Commissariaat-generaal kennelijk ongegrond bevonden. Hierin werd eveneens besloten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan de door haar ingeroepen bloedwraak. Daarnaast had ook zij niet aannemelijk gemaakt over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië te beschikken. Haar beroep tegen deze beslissing werd op 25 januari 2019 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Ondertussen diende ook uw neef L. (...) Endri (O.V. X) op 3 oktober 2018 in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hierin werd door het Commissariaat-generaal op 1 maart 2019 tevens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Ook hierin werd besloten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan zijn bewering geïllustreerd te worden door de families X. (...) en Jovan La. (...) in het kader van twee bloedwraaken naar aanleiding van de gebeurtenissen van 13 april 2019. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest van 2 september 2019 integraal bevestigd. Op 11 februari 2020 dienden uw neef Dhionis en zijn echtgenote in België een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Andermaal beriepen zij zich op deze bloedwraak, waarbij zij tevens aangaven dat u en uw neef L. (...) Arion ondertussen in België waren aangekomen en hier een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Hierbij werd verwezen naar het schietincident in december 2019 waarbij u en Arion waren geïllustreerd. Ter ondersteuning van de bloedwraakvrees legde hij tevens twee documenten van de politie van Vlorë en de gevangenis Peqin neer. Op 4 mei 2020 werd door het Commissariaat-generaal hierin andermaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. Er werd wederom vastgesteld dat hij steunde op de motieven die hij naar aanleiding van eerdere verzoeken had uiteengezet en in het kader van dit vijfde verzoek geen nieuwe elementen had aangehaald die deze eerdere beoordelingen kunnen wijzigen. Andermaal werd hierin gewezen op het ongeloofwaardig karakter van de bloedwraak en beschermingsmogelijkheden aanwezig in Albanië. Het beroep hiertegen ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is nog steeds hangende. Op 11 februari 2020 diende ook tante Sofie en uw andere neef, L. (...) Endri, in België een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook zij beriepen zich in hun tweede verzoek andermaal op deze bloedwraak. Ook op 4 mei 2020 nam het Commissariaat-generaal hierin een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Het beroep van uw tante Sofie tegen deze beslissing werd op 27 augustus 2020 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Het beroep van uw neef Endri tegen deze beslissing is nog hangende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

U vreest hetzelfde als uw familieleden in België, namelijk in deze bloedwraak vermoord te zullen worden. Deze vrees is ingegeven door de hulp die u aan uw neef Arion bood nadat deze werd vrijgelaten uit de gevangenis. U kent evenwel niet de naam van de familie waarmee ze in bloedwraak liggen.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs en een attest van de politiezone Namen Hoofdstad opgesteld op 5 augustus 2020, waaruit blijkt dat uw neef L. (...) Dhionis op 5 augustus 2020 melding maakte bij de politie van het feit dat dat hij op

straat een persoon heeft gekruist die de neef zou zijn van de persoon die zijn broer tien jaar geleden in Albanië doodde en dat hij zich hierdoor bedreigd voelt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Met betrekking tot de door u aangehaalde bloedwraak die volgens u in eerste instantie uw neef Arion en diens naaste familie (moeder en broers) viseerde, dient in eerste instantie te worden benadrukt dat, hoewel de moorden en de andere geweldplegingen gepleegd door uw neef Arion in april 2019 niet in twijfel worden getrokken, in de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming van uw tante L. (...) Sofie en uw twee neven L. (...) Dhionis en Endri in België reeds herhaaldelijk werd vastgesteld dat geen geloof kan gehecht worden aan het beweerde bloedwraakconflict (gjakmarrja) dat hieruit zou ontstaan zijn. Dat u vandaag, ingegeven door het feit dat u uw neef Arion na zijn vrijlating zou geholpen hebben, ook in dit bloedwraakconflict zou geïnvolveerd worden, komt in het licht van voorgaande dan ook weinig geloofwaardig over.

In dit verband dient overigens tevens gewezen te worden op bijkomende lacunes in uw verklaringen die aan deze bloedwraakwettigheid doen twifelen. Zo is er ook de vaststelling dat u niet weet hoe de deze vermoorde vriend en leden van zijn familie heten. U gaf aan hun naam vergeten te zijn (CGVS, p. 12). Het betreft hier een evenwel een cruciaal element van uw verzoek waarvan mag verwacht worden dat u zich ten allen tijde herinnert. Het feit dat u zich de naam niet herinnert van de persoon die u vreest en blijkbaar ook in uw contacten met uw familie in België hier geen navraag hebt gedaan, toont een duidelijk desinteresse voor uw eigen problemen waardoor de waarachtigheid ervan geheel ondergraven wordt.

Dat de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen helemaal op de helling komt te staan, wordt trouwens ook bevestigd door de houding van u en uw neef Arion. Het feit dat u en uw neef kort na het indienen van jullie eerste verzoek om internationale bescherming in België besloten afstand te doen van jullie verzoek met als gevolg dat jullie naar Albanië werden gerepatriëerd en uw neef Arion luidens uw verklaringen tevens België verliet na het indienen van jullie tweede verzoek om internationale bescherming en toen de beslissing nam terug te keren naar Albanië, terwijl nota bene hij als voornaamste protagonist in dit conflict zou worden geïnvolveerd, kan niet in overeenstemming gebracht worden met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten (CGVS, p. 2 en 4). Het getuigt dan ook niet van het hebben in uw persoon en in de persoon van uw neef Arion van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hoe dan ook, zelfs al zou er aan het door u aangehaalde problemen geloof gehecht kunnen worden, dan heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met de familie van de door uw neef Arion in april 2009 vermoorde vriend - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Albanië - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van de hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is. Zo lieten u en uw neef Arion na om naar aanleiding van het incident op 11

december 2019 op straat in Vlorë hiervoor een klacht in te dienen bij de politie. Julie deden dit niet omdat jullie geen vertrouwen in de politie hadden. U vernam immers van uw neef dat deze familie waarmee het bloedwraakconflict bestond kennissen/familieleden heeft die werkzaam zijn bij de politie van Vlorë. Bovendien gingen jullie er toen van uit dat deze kennissen bij de politie hen over jullie doen en laten hadden ingelicht. Jullie waren immers op terugweg van het politiekantoor toen deze feiten zich voordeden (CGVS, p. 10). Deze verklaring voor jullie nalaten overstijgt het niveau van een blote bewering niet. U slaagde er immers niet aan te geven wie die kennissen en/of familieleden bij de politie zijn en in welk politiekantoor van Vlorë of bij welke dienst van de politie deze personen werkzaam zijn (CGVS, p. 10). Bovendien legde u weinig coherente verklaringen af over de wijze waarop u hiervan notie had genomen. U gaf eerst aan dit gehoord te hebben van mensen (zonder dit verder te verduidelijken) om vervolgens te stellen dat uw neef Arion u hierover inlichtte (CGVS, p. 10). Dit alles overtuigt niet. U liet daarenboven ook na zich later in Tirana zich daar voor deze feiten tot de politie te richten. Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u geen vertrouwen hebt in de politie die u als corrupt aanziet en daarnaast vreesde dat de politie van Tirana in dat geval contact zou opnemen met de politie van Vlorë, rechtvaardigt uw nalaten daar klacht in te dienen evenmin, temeer u ook verklaarde in het verleden nooit problemen gekend te hebben met de Albanese politie of autoriteiten (CGVS, p. 10). Gelet op het feit dat u nooit een klacht bij de Albanese politie indiende, kan geenszins met enig concreet element worden vastgesteld als zou u in geval van een klacht met enige tegenkanting door de politie worden geconfronteerd. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er trouwens in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de

Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit staat hier vooreerst niet ter discussie. Het door u neergelegde attest van de politiezone Namen Hoofdstad van 5 augustus 2020 heeft op zich weinig tot geen bewijswaarde. Dit document volstaat evenmin om de ongeloofwaardigheid vastgesteld in uw verzoek te herstellen en doet daarnaast evenmin afbreuk aan uw beschermingsmogelijkheden in Albanië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van “artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, evenals van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginsel”.

Waar verwezen wordt naar de negatieve beslissingen en arresten ten aanzien van zijn familieleden, doet verzoeker gelden:

“Dat zij de feiten die aan de grondslag van de bloedwraak liggen dus niet in twijfel trekt.

Dat, zij op basis van de verklaringen van de andere familieleden van verzoeker in het kader van andere asielaanvragen het echter niet geloofwaardig acht dat verzoeker door een bloedwraak bedreigd zou zijn.

Dat verzoeker, bij lezing van de beslissing van tegenpartij moet kunnen verstaan in wat tegenpartij van mening is dat hij niet door een bloedwraak bedreigd wordt.

Dat bij lezing van de beslissing van tegenpartij dus blijkt dat verzoeker, om de redenen van deze te begrijpen, ertoe gedwongen zou worden om kennis te nemen van de inhoud van de verhoren en beslissingen betreffende al zijn familieleden.

Dat dit niet ondersteund kan worden.

Dat tegenpartij, die dat van verzoeker vereist, haar beslissing niet naar behoren motiveert.

Dat zij zodoende de in het middel beoogde beschikkingen schendt.”

Omtrent de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, geeft verzoeker aan dat er in zijn verklaringen geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld en dat hem enkel een gebrek aan precisie wordt verweten. Verzoeker geeft aan dat hij de naam kende van de familie die hen bedreigt. Dit is het belangrijkste element, en niet de identiteit van de vermoorde persoon. Dit verwijt is trouwens verbazingwekkend nu verweerder de door Arjon gepleegde feiten niet betwist. Voorts doet verweerder volgens verzoeker een

verkeerde lezing waar hem verweten wordt dat hij niet kon preciseren welke kennissen verklaarden dat de familieleden betrokken in de bloedwraak verantwoordelijken zijn bij de politie van Vlōre, alsmede dat hij eerst zou hebben verklaard dat hij dit via personen vernam en nadien zou hebben gezegd dat Arjon hem hierover inlichtte. Verzoeker wijst te dezen op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Betreffende zijn repatriëring en deze van zijn neef naar Albanië, geeft verzoeker aan:

“Dat noch verzoeker, noch zijn neef Arjon in werkelijkheid hun asielaanvraag hebben opgegeven.

Dat zij in feite een vrijwillige terugkeer ondertekenden omdat zij in geval van gedwongen terugkeer niet door de politie bestraft wouden zijn.

Dat zij bang waren om in geval van terugkeer bespioneerd te worden.

Dat, indien hun terugkeer officieel door een dwang gestaafd was, verzoekers vreesden in Albanië represailles te ondergaan en door de politie in detentie te worden geplaatst.

Dat de argumentatie van tegenpartij in dit verband dus niet gevolgd kan worden.

Dat tegenpartij, die zich op dit niet relevant element grondt, de in het middel beoogde beschikkingen schendt.”

Verder gaat verzoeker in op de vendetta. Daarbij betoogt hij:

“Overwegende dat de hieronder ingeroepen elementen ook nieuwe elementen vormen in de zin van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980.

Dat de bloedwraak in ALBANIE een reëel probleem is.

Dat men zo kan lezen dat

(...)

Dat Noord ALBANIE vooral door de problematiek van de vendetta getroffen

Dat hoewel de stad VLORE in het zuiden van ALBANIE gelegen is, deze door de bloedwraak niet bespaard is.

Dat het verslag van de CAIRN zo duidelijk meldt dat

(...)

Dat andere bronnen anderzijds ook gewag maken van het feit dat VLORE door de problematiek van de bloedwraak getroffen is.

Dat de OFPRA het namelijk in zijn inspectierapport meldt dat naar aanleiding van een bezoek in ALBANIE opgemaakt werd

(...)

Dat verzoeker zich in casu onbetwistbaar in de hypothese van een vendetta bevindt.

Dat de OFPRA de vendetta zoals volgt omschrijft

(...)

Dat verzoekers bij lezing van deze definitie duidelijk het slachtoffer van een vendetta zijn.

Dat verzoekers een kopij van het strafdossier hebben bijgevoegd, dat opgemaakt werd naar aanleiding van de moord door de broer van verzoeker van zijn vader en van zijn vriend.

Dat dit element dus onbetwistbaar is en door tegenpartij niet in twijfel getrokken mag worden.

Dat deze moord, zoals hierboven vermeld, tegen verzoeker een bloedwraak geopend heeft.

Dat verzoeker in het kader van deze bloedwraak trouwens het slachtoffer van vuurschoten is geweest.

Dat hij aan de benen zwaar gekwetst werd, zoals aangetoond door het medisch getuigschrift dat in bijlage aan huidig beroep gevoegd is.

Dat een dergelijke akte echter niet volstaat om deze bloedwraak uit te doven.

Dat alleen de moord van verzoeker door de familie van zijn overleden vriend deze bloedwraak kan uitdoven.

Dat bijgevolg, in tegenstelling tot de beweringen van tegenpartij, de nieuwe elementen ingediend door verzoekers de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor een internationaal beschermingsstatuut in aanmerking kunnen komen.

Dat de bestreden beslissing, die het tegenovergestelde beweert, de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

Overwegende daarenboven dat de hierboven uitgezette elementen aantonen dat verzoeker in zijn land van herkomst reeds het slachtoffer van vervolgingen is geweest en dat erop grond van artikel 48/7 bijgevolg een omkering van de bewijslast bestaat.

Dat tegenpartij bijgevolg moet aantonen dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst niet aan nieuwe vervolgingen blootgesteld zal worden.

Dat tegenpartij echter niet tot een dergelijk onderzoek overgegaan is.

Dat de bestreden beslissing bijgevolg de verplichting tot uitdrukkelijke motivering schendt, zoals neergelegd in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 evenals in artikelen 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980.

Overwegende ten slotte dat benadrukt dient te worden dat het Albanees strafdossier van de broer van verzoeker door deze laatste ter staving van zijn nieuwe asielaanvraag ingediend werd.
Dat het bijgevolg een uiterst belangrijk nieuw element betreft.
Dat tegenpartij nochtans de moeite niet genomen heeft om dit dossier te vertalen, en dat zij bijgevolg van de inhoud ervan onkundig is.
Dat zij echter een beslissing van weigering tot in overwegingname van zijn asielaanvraag getroffen heeft.
Dat nav de analyse van de nieuwe aanvraag van de verzoekers, de tegenpartij zich zelfs geen vraag stelde over de evolutie van de situatie in Albanië sinds 2018, meer bepaald over de bloedwraak.
Dat daaruit blijkt dat de tegenpartij het dossier weinig diepgaand heeft behandeld.
Dat al wordt Albanië beschouwd als een veilig land (hoewel deze stelling controversieel is, zie oa de verschillende vernietigingsarresten nav de plaats van Albanië op de lijst van veilige landen) en dat het gaat om een tweede asielaanvraag, de aanvraag tenminste zorgvuldig behandeld diende te worden.
Dat uit de beslissing van het CGVS echter blijkt dat de situatie in Albanië niet bijgehouden is en dat de tegenpartij zich zelfs geen vraag stelde terzake.
Dat het laatste verslag van AMNESTY INTERNATIONAL van 2019 echter luidt dat :
(...)
Dat bovenvendien
(...)
Dat in een CANAL+ uitzending van 2 juli 2018, de getuigenissen van slachtoffers van vendetta aan het licht gebracht zijn.
Dat deze journalisten gingen ter plaatse om deze slachtoffers te ontmoeten.
Dat hieruit blijkt dat bloedwraken bijna niet meer bestonden tijdens de Communistische periode, maar zijn opnieuw gestegen na de val van de Sovjetunie en dat de Staat niets doet.
Dat een andere reportage « Albanie : la vengeance dans la peau » van 27 mei 2019 ook stelt dat de bloedwraken nog steeds gebeuren zonder enige bescherming door de Staat.
Dat de laatste reisadviezen van het Belgische Ministerie van Buitenlandse zaken luiden :
(...)
Dat hierbij dus bekend wordt dat schietpartijen en interne afrekeningen nog steeds bestaan in Albanië.
Dat een dergelijke beslissing niet passend gemotiveerd kan worden indien tegenpartij dit essentieel element niet in acht genomen heeft.
Dat de bestreden beslissing bijgevolg artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de wet 15 december 1980 schendt.”

Verzoeker voert, inzake de beschermingsmogelijkheden in Albanië, vervolgens aan:
“Dat uit de in bijlage aan huidig beroep gevoegde stukken echter blijkt dat verzoekers zich niet zullen kunnen beroepen op de bescherming van de Albanese autoriteiten.
Dat deze niet bij machte zijn een bescherming te waarborgen aan de families die het slachtoffer zijn van een vendetta
(...)
Dat het strafrecht namelijk niet wordt toegepast om reden van het hoog niveau van corruptie in ALBANIE zoals bevestigd door de OS AR in een verslag van 2016
(...)
Dat de Europese Commissie meldt dat :
(...)
Dat de Europese Commissie nog meldt dat
(...)
Dat de OSAR in haar verslag de ondoeltreffendheid van de bescherming van de Albanese autoriteiten eveneens benadrukt
(...)
Dat het verslag van de OSAR van 2016 verder eveneens verklaart dat
(...)
Dat een ander verslag van Forum Refugies nog vermeldt dat
(...)
Overwegende dat het verslag van de FOFPPRA meldt dat deze straffeloosheid van de daders van intrafamiliaal geweld namelijk te wijten is aan de hoge graad van corruptie binnen de justitie en de politie in ALBANIE
(...)
Dat andere bronnen deze corruptie van de magistraten ook benadrukken.
Overwegende dat de strafwet niet wordt toegepast om reden van de hoge graad van corruptie in ALBANIE, zoals gesteld door OS AR in een verslag van 2016

(...)

Dat de Europese Commissie meldt dat

(...)

Dat het verslag van de Europese Commissie van 2016 over ALBANIË, ingediend door tegenpartij, vermeldt dat

>>

Dat het verslag over de Mensenrechten van 2015 die tegenpartij indiende ook meldt dat in het gerechtelijk systeem een wijdverbreide corruptie heerst

>>

Dat het verslag over de Mensenrechten van de 2015 die tegenpartij indiende meldt dat zelfs de politie corrupt is.

>>

Dat deze corruptie die het geheel van de autoriteiten aanvreet tot een ineffectiviteit van de aangenomen wetten leidt.

Dat tegenpartij het in de bestreden beslissing benadrukt : het dossier van verzoekers aangaande het stelen van schapen werd door de politie geseponeerd en zij werden systematisch 1 week na hun bezoek op het commissariaat bedreigd.

Dat verzoeker de passiviteit van de autoriteiten ook aantoonde, wat tegenpartij ook niet in twijfel trekt.

Dat deze laatste gewoon passief bleven en geen enkel onderzoek instelden wat betreft de gebeurtenissen waarvan verzoeker het slachtoffer is geweest.

Dat deze informatie, die tegenpartij niet in twijfel trekt, op zijn minst bevestigen dat de Albanese politie niet intervenieert in geval van huishoudelijk geweld of van intrafamiliale bloedwraak, en ook dat zij corrupt is.

Dat uit het voorafgaand blijkt dat alle bronnen unaniem stelden dat verzoekers zich in geen geval zullen kunnen beroepen op de bescherming van de nationale overheden.

Dat de bestaande wetten niet worden toegepast, noch door de politie, noch door magistraten die corrupt zijn.

Dat deze bewering door talrijke officiële bronnen gestaafd worden, en namelijk de Europese Commissie, de speciale Vn-rapporteur, de OFPRA, de OSAR, Refworld, ...

Dat verzoekers duidelijk in geen geval over de bescherming van de nationale overheden zullen genieten in tegenstelling tot de verklaringen van tegenpartij, en dit ondanks het feit dat het bestaan van een bloedwraak in hoofde van verzoeker wordt aangenomen.

Dat deze elementen aantonen dat de bloedwraken nog gebeuren in Albanië en dat de overheden geen doeltreffende bescherming kunnen aanbieden.

Dat bijgevolg, in tegenstelling tot de beweringen van tegenpartij, de nieuwe elementen ingediend door verzoekers de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor een internationaal beschermingsstatuut in aanmerking kunnen komen.

Dat de bestreden beslissing, die het tegenovergestelde beweert, de in het middel beoogde beschikkingen schendt.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Dient voorts te worden vastgesteld dat de volgende, in het voorliggende verzoekschrift opgenomen passage, gelet op de inhoud hiervan en in acht genomen de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing, geen betrekking heeft op verzoekers persoon en op de heden aangevochten beslissing:

“Dat verzoekers een kopij van het strafdossier hebben bijgevoegd, dat opgemaakt werd naar aanleiding van de moord door de broer van verzoeker van zijn vader en van zijn vriend.

Dat dit element dus onbetwistbaar is en door tegenpartij niet in twijfel getrokken mag worden.

Dat deze moord, zoals hierboven vermeld, tegen verzoeker een bloedwraak geopend heeft.

Dat verzoeker in het kader van deze bloedwraak trouwens het slachtoffer van vuurschoten is geweest.

Dat hij aan de benen zwaar gekwetst werd, zoals aangetoond door het medisch getuigschrift dat in bijlage aan huidig beroep gevoegd is.

Dat een dergelijke akte echter niet volstaat om deze bloedwraak uit te doven.

Dat alleen de moord van verzoeker door de familie van zijn overleden vriend deze bloedwraak kan uitdoven.

Dat bijgevolg, in tegenstelling tot de beweringen van tegenpartij, de nieuwe elementen ingediend door verzoekers de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor een internationaal beschermingsstatuut in aanmerking kunnen komen.

Dat de bestreden beslissing, die het tegenovergestelde beweert, de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

Overwegende daarenboven dat de hierboven uitgezette elementen aantonen dat verzoeker in zijn land van herkomst reeds het slachtoffer van vervolgingen is geweest en dat erop grond van artikel 48/7 bijgevolg een omkering van de bewijslast bestaat.

Dat tegenpartij bijgevolg moet aantonen dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst niet aan nieuwe vervolgingen blootgesteld zal worden.

Dat tegenpartij echter niet tot een dergelijk onderzoek overgegaan is.

Dat de bestreden beslissing bijgevolg de verplichting tot uitdrukkelijke motivering schendt, zoals neergelegd in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 evenals in artikelen 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980.

Overwegende ten slotte dat benadrukt dient te worden dat het Albanees strafdossier van de broer van verzoeker door deze laatste ter staving van zijn nieuwe asielaanvraag ingediend werd.

Dat het bijgevolg een uiterst belangrijk nieuw element betreft.

Dat tegenpartij nochtans de moeite niet genomen heeft om dit dossier te vertalen, en dat zij bijgevolg van de inhoud ervan onkundig is.

Dat zij echter een beslissing van weigering tot in overwegingname van zijn asielaanvraag getroffen heeft.

Dat nav de analyse van de nieuwe aanvraag van de verzoekers, de tegenpartij zich zelfs geen vraag stelde over de evolutie van de situatie in Albanië sinds 2018, meer bepaald over de bloedwraak.

Dat daaruit blijkt dat de tegenpartij het dossier weinig diepgaand heeft behandeld.

Dat al wordt Albanië beschouwd als een veilig land (hoewel deze stelling controversieel is, zie oa de verschillende vernietigingsarresten nav de plaats van Albanië op de lijst van veilige landen) en dat het gaat om een tweede asielaanvraag, de aanvraag tenminste zorgvuldig behandeld diende te worden.

Dat uit de beslissing van het CGVS echter blijkt dat de situatie in Albanië niet bijgehouden is en dat de tegenpartij zich zelfs geen vraag stelde terzake.”

Verzoeker dient het voorliggende verzoekschrift immers alleen in zodat er geen sprake is van meerdere verzoekende partijen. Verzoeker zelf gaf bovendien nooit aan dat hij in zijn been zou zijn geschoten. Wel zou zijn neef in diens been zijn geschoten. Tevens was het niet verzoekers broer maar verzoekers neef die een moord zou hebben gepleegd. Ook heeft het strafdossier waarvan sprake geen betrekking op een broer, doch wel op de neef van verzoeker en werd zulk dossier *in casu* niet neergelegd. Verder wordt er bij het voorliggende verzoekschrift geen medisch attest gevoegd en is er evenmin dergelijk medisch attest in het administratief dossier opgenomen. Eveneens wordt in de bestreden beslissing niet besloten dat niet kan worden aangenomen dat *“de nieuwe elementen ingediend door verzoekers de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor een internationaal beschermingsstatuut in aanmerking kunnen komen”* en betreft deze beslissing een weigering van inoverwegingname. Daarenboven wordt er in de bestreden beslissing weldegelijk gemotiveerd en uitspraak gedaan over de evolutie van de situatie in Albanië aan de hand van recente informatie.

Derhalve dient te worden vastgesteld dat de voormelde passage in wezen betrekking heeft op de neef van verzoeker (Dhionis) en diens echtgenote en één van de jegens hen genomen beslissingen, alsmede dat deze in het verzoekschrift werd opgenomen door onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoekers advocaat. Derhalve wordt deze passage, in zoverre deze geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker en de inhoud van de bestreden beslissing, verder niet in aanmerking genomen.

3.4. Verzoeker betwist de bestreden beslissing verder niet waar met recht wordt gemotiveerd:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.5. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van het feit dat hij in een bloedwraakconflict verwickeld zou zijn.

Omtrent de door verzoeker aangevoerde asielmotieven, dient echter vooreerst te worden opgemerkt dat deze, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, overeenstemmen en in lijn liggen met en voortbouwen op de asielmotieven die reeds door verschillende van zijn familieleden werden uiteengezet in het kader van hun respectieve verzoeken om internationale bescherming. Verzoeker betwist zulks niet. Ten aanzien van verzoekers familieleden werd daarbij reeds meermaals en zelfs veelvuldig geoordeeld dat zij enerzijds niet aannemelijk maakten dat zij in een bloedwraak verwickeld waren en dat zij anderzijds niet concreet aannemelijk wisten te maken dat zij, zo zulks al aangenomen zou kunnen worden, zich daarbij niet konden beroepen op de bescherming vanwege hun nationale autoriteiten. Te dezen kan dienstig worden verwezen naar de veelheid aan arresten waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich reeds in het verleden uitsprak over deze kwestie. Ten aanzien van L. Dhionis en L. Klavjola gaat het daarbij om arrest nr. 168 349 van 25 mei 2016, arrest nr. 177 289 van 3 november 2016, arrest nr. 186 355 van 2 mei 2017, arrest nr. 213 589 van 6 december 2018 en arrest nr. 246 371 van 17 december 2020. Ten aanzien van L. Sofie gaat het daarbij om arrest nr. 215 759 van 25 januari 2019 en arrest nr. 240 144 van 27 augustus 2020. Ten aanzien van L. Endri gaat het daarbij om arrest nr. 225 584 van 2 september 2019 en arrest nr. 246 371 van 17 december 2020. Dat verzoeker, dit in tegenstelling met zijn voormelde familieleden, wel verwickeld zou zijn in een bloedwraakconflict en zich daarbij niet zou kunnen beroepen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten, is dan ook hoegenaamd niet aannemelijk.

De geloofwaardigheid van de bewering dat verzoeker omwille van de voormelde problemen en vrees nood zou hebben aan internationale bescherming, wordt nog verder ondergraven doordat hij omtrent de kern en essentie van deze problemen en vrees kennelijk gebrekkige verklaringen aflegde. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven:

“In dit verband dient overigens tevens gewezen te worden op bijkomende lacunes in uw verklaringen die aan deze bloedwraakwestie doen twifelen. Zo is er ook de vaststelling dat u niet weet hoe de deze vermoorde vriend en leden van zijn familie heten. U gaf aan hun naam vergeten te zijn (CGVS, p. 12). Het betreft hier een evenwel een cruciaal element van uw verzoek waarvan mag verwacht worden dat u zich ten allen tijde herinnert. Het feit dat u zich de naam niet herinnert van de persoon die u vreest en blijkbaar ook in uw contacten met uw familie in België hier geen navraag hebt gedaan, toont een duidelijk desinteresse voor uw eigen problemen waardoor de waarachtigheid ervan geheel ondergraven wordt.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat hij voorhoudt, mocht van hem, zo zijn verklaarde vrees en nood aan internationale bescherming overeenstemden met de werkelijkheid, weldegelijk worden verwacht dat hij omtrent de voormelde, cruciale aspecten in zijn relaas de nodige kennis en interesse zou tentoonspreiden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat verzoekers houding en deze van zijn neef Arjon, *nota bene* de protagonist in het asielrelaas van verzoeker en diens voormelde

familieleden, in het geheel niet te verzoenen zijn met de door verzoeker aangehaalde vrees en nood aan internationale bescherming. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Dat de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen helemaal op de helling komt te staan, wordt trouwens ook bevestigd door de houding van u en uw neef Arion. Het feit dat u en uw neef kort na het indienen van jullie eerste verzoek om internationale bescherming in België besloten afstand te doen van jullie verzoek met als gevolg dat jullie naar Albanië werden gerepatriëerd en uw neef Arion luidens uw verklaringen tevens België verliet na het indienen van jullie tweede verzoek om internationale bescherming en toen de beslissing nam terug te keren naar Albanië, terwijl nota bene hij als voornaamste protagonist in dit conflict zou worden geïdoleerd, kan niet in overeenstemming gebracht worden met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten (CGVS, p. 2 en 4). Het getuigt dan ook niet van het hebben in uw persoon en in de persoon van uw neef Arion van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Dat zij bij een eventuele gedwongen terugkeer vreesden om door de politie te worden geïnterpelleerd, gedetineerd, bespioneerd en/of bestraft, betreft een blote, hypothetische en ongefundeerde bewering die door verzoeker op generlei wijze wordt gestaafd, onderbouwd of uitgewerkt. Verzoeker toont niet aan de hand van enig begin van informatie aan dat een gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst in zijner hoofde en/of in hoofde van zijn neef automatisch kon leiden tot dergelijke problemen. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, zo verzoeker en diens neef werkelijk werden geïdoleerd in het kader van een bloedwraakconflict, in dit kader geen bescherming konden genieten van hun autoriteiten en daardoor nood hadden aan internationale bescherming, aangenomen kan worden dat zij onder geen enkel beding, dus ook niet omwille van de voormelde, hypothetische overweging, zouden riskeren om vrijwillig terug te keren naar hun land van herkomst. Dat zij afstand deden van hun verzoek om internationale bescherming en er vrijwillig voor kozen om terug te keren naar hun land van herkomst, doet aldus weldegelijk en op fundamentele wijze afbreuk aan de zelfverklarde vrees en nood aan internationale bescherming vanwege verzoeker.

De Raad treedt verweerder verder integraal bij waar deze in de bestreden beslissing, dit mede gelet op het voorgaande, terecht motiveert als volgt:

“Hoe dan ook, zelfs al zou er aan het door u aangehaalde problemen geloof gehecht kunnen worden, dan heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met de familie van de door uw neef Arion in april 2009 vermoorde vriend - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Albanië - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van de hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is. Zo lieten u en uw neef Arion na om naar aanleiding van het incident op 11 december 2019 op straat in Vlorë hiervoor een klacht in te dienen bij de politie. Jullie deden dit niet omdat jullie geen vertrouwen in de politie hadden. U vernam immers van uw neef dat deze familie waarmee het bloedwraakconflict bestond kennissen/familieleden heeft die werkzaam zijn bij de politie van Vlorë. Bovendien gingen jullie er toen van uit dat deze kennissen bij de politie hen over jullie doen en laten hadden ingelicht. Jullie waren immers op terugweg van het politiekantoor toen deze feiten zich voordeden (CGVS, p. 10). Deze verklaring voor jullie nalaten overstijgt het niveau van een blote bewering niet. U slaagde er immers niet aan te geven wie die kennissen en/of familieleden bij de politie zijn en in welk politiekantoor van Vlorë of bij welke dienst van de politie deze personen werkzaam zijn (CGVS, p. 10). (...) U liet daarenboven ook na zich later in Tirana zich daar voor deze feiten tot de politie te richten. Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u geen vertrouwen hebt in de politie die u als corrupt aanziet en daarnaast vreesde dat de politie van Tirana in dat geval contact zou opnemen met de politie van Vlorë, rechtvaardigt uw nalaten daar klacht in te dienen evenmin, temeer u ook verklaarde in het verleden nooit problemen gekend te hebben met de Albanese politie of autoriteiten (CGVS, p. 10). Gelet op het feit dat u nooit een klacht bij de Albanese politie indiende, kan geenszins met enig concreet element worden vastgesteld als zou u in geval van een klacht met enige tegenkanting door de politie worden geconfronteerd. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er

trouwens in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. De informatie waarnaar hij verwijst is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Uit deze informatie kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk in een bloedwraakconflict betrokken zou zijn. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat hij, zo zulks al zo zou zijn, gelet op zijn specifieke situatie en omstandigheden en zo hij daartoe een ernstige poging zou ondernemen, *in concreto* verstoken zou dreigen te blijven van de bescherming vanwege zijn nationale autoriteiten. Gelet op het geheel van de voorliggende informatie inzake de over het algemeen voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Albanië, waaronder de meest recente zoals gehanteerd door verweerder, oordeelt de Raad dat geenszins kan worden aangenomen dat verzoeker in het kader van eventuele problemen in zijn eigen land van herkomst verstoken zou blijven van bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit het geheel van de beschikbare landeninformatie, nemen de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van voormelde bepaling, bieden zij de nodige bescherming en kan verzoeker zich toegang verschaffen tot dergelijke bescherming. Specifiek inzake bloedwraak, blijkt daarbij uit de betreffende informatie duidelijk dat dit de laatste jaren een bijzonder beperkt fenomeen was, dat een UK Home Office rapport over bloedwraak, daterend van 2020, eenduidig en duidelijk aangeeft dat er door de autoriteiten verscheidene maatregelen werden genomen ter bestrijding van bloedwraak, dat er een database werd aangelegd met alle getroffen families en dat er in het algemeen effectieve bescherming voorhanden is voor een persoon die betrokken is in een bloedwraakconflict, alsmede dat in de meest recente rapporten van het de EC, het AHC en Amnesty International zelfs geen melding meer wordt gemaakt van bloedwraak of van de aanpak van de autoriteiten van dit fenomeen.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien deze door verzoeker niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit staat hier vooreerst niet ter discussie. Het door u neergelegde attest van de politiezone Namen Hoofdstad van 5 augustus 2020 heeft op zich weinig tot geen bewijswaarde. Dit document volstaat evenmin om de ongeloofwaardigheid vastgesteld in uw verzoek te herstellen en doet daarnaast evenmin afbreuk aan uw beschermingsmogelijkheden in Albanië.”

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker toont gelet op het voorgaande en in acht genomen dat hij in dit kader geen andere elementen aanvoert dan de hoger ongeloofwaardig bevonden asielmotieven evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het “*voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginsel*” in casu en door verweerder zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.10. Uit het voorgaande volgt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor de toekenning van internationale bescherming in aanmerking komt. Bijgevolg staat vast dat verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst, heeft verweerder, rekening houdend met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, verzoekers verzoek om internationale bescherming met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet met recht als kennelijk ongegrond beschouwd en dient verzoekers beroep te worden verworpen.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT